

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 262

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (ΚΥΠΡΟΥ)

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1905

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ

Χαίρομεν διότι εὑρίσκεται ἐπὶ τάπητος· καὶ συζητεῖται ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τὸ περὶ Ἀρχαιοτήτων νομοσχέδιον.

Ἰδού μέτρον τὸ ὁποῖον ἐάν λάβῃ ὑπαρξὶν καὶ ἐφαρμοσθῇ θὰ κοσμήσῃ τὰ νομοθετικὰ ἀρχαῖα τοῦ τόπου.

Πάντες οἱ τῶν γραμμάτων φίλοι, ὅλοι οἱ τρέφοντες θαυμασμὸν πρὸς τὸ ἐνδοξώτατον παρελθὸν τῆς κλασσικῆς ταύτης Νήσου, ὅσοι εἰσὶ φίλοι τῆς Τέχνης καὶ τοῦ Ὁραίου, ὅταν μάθουν ὅτι τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τῆς Κύπρου ἐψήφισεν ἐπὶ τέλους νόμον προστατευτικὸν τῶν ἀρχαιοτήτων, θὰ χειροκροτήσουν.

«Τὸ ἔδαφος τῆς Κύπρου—ἔγραφε κατὰ τὸ 1886 ὁ Σολωμὸν Ρενάχ εἰς τὴν «Ἀρχαιολογικὴν Ἐπιθεώρησιν», ἣτις δημοσιεύεται ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν μελῶν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου—εἶνε τόσον θαυμασίως πλούσιον εἰς ἔργα τέχνης, ὥστε δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ ξίσῃ ὅλγον τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἀνατύπῃ ἀρχαιοτήτων μεγάλης ἀξίας.»

Ὅταν ὁ διάσημος ἀρχαιολόγος ἔγραφε ταῦτα, εἶχε πρὸ ὀρθλαμῶν τὰς ὑπὸ τοῦ Ρίχτερ γενομένας ἀσκαφάς, τὴν ἰδρύσιν Κυπριακοῦ Μουσείου, καὶ κατὰ περισσώτερον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχουμεν τώρα, τὴν δημοσίευσιν ἀρχαιολογικοῦ δελτίου ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Δ.Περίδου, ὁπερ ὠσταύτως ἔφερε τίτλον «Κυπριακὸν Μουσείον» καὶ τοῦ ὁποίου σκοπὸς ἦτο «να φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν λογίων τῆς Εὐρώπης τὰς γενομένας ἀνακαλύψεις ἐν τῇ Νήτῳ.»

Ἦσαν αἰώραιοι ἀλκυονίδες ἡμέραι τῆς Κυπριακῆς ἀρχαιολογικῆς δρατικῆς τότε.

Εἰς τὸ Κυπριακὸν Μουσεῖον ἐπέλλοντο τότε δῶρα—ἔργα τέχνης—ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Νήσου, καὶ ἀπὸ τῆς Πύργου ἀκόμη, διὰ τῶν ὁποίων τὸ Μουσεῖον μας ἤρchiσε νὰ λαμβάνῃ σάρκα καὶ ὀστά. Διωρίσθη διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἔκαμνε συνεδριάσεις ἐκράτει δὲ πρακτικὰ καὶ πρωτόκολλα ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη.

Ὅλα ταῦτα συνέδητα, σχεδὸν πρὸ εἰκοσιν ἔτων, ἐπὶ τῆς ἀρμοστικῆς τοῦ Σερ Ροβέρτου Βιζώλ, καὶ ἐλυθούμεθα ὅτι ἐπίτιμος γραμματεὺς τοῦ Μουσείου ἦτο ὁ Λοχαγὸς Σίγκλαϊρ, ὁ ἰδιαί-

τερος τοῦ τότε Ἀρμοστοῦ γραμματεὺς, καὶ ὅτι σείαττος ἀριθμὸς συνδρομητῶν εἶχεν ἐγγραφῇ διὰ τῆς διατήρησιν τοῦ Μουσείου ἐκείνου.

Ὑπάρχει ἐν γνωστὸν ἀξίωμα, κατὰ τὸ ὁποῖον κάθε πρᾶγμα ἔχει τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν παρακμὴν του. Σπανιώτατα τὸ ἀξίωμα τοῦτο εὑρετόν τελεῖαν ἐφαρμογὴν ὅσον εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν δρᾶσιν ἐν Κύπρῳ. Δὲν παύομεν μόνοι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο· κυρίως καὶ πρὸ παντὸς παύει ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου εἶνε ζήτημα αἱ συνεδρίασεν ἐν τῷ τελευταίῳ δέκα ἔτων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη ἄλλως τε ἀπέθανεν ἤδη ἐκ φυσικοῦ θανάτου, τὰ δὲ ἐπιζῶντα μέλη εἶνε σκαρπιτμένα εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, καὶ ἡ τύχη τοῦ Μουσείου συνιδέθη μετὰ τὴν τύχην ἐνὸς ἀπλοῦ τραγικῆς!

Ὡ! Διπορὶα πτωχὸς! Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε καὶ τὸ χειρότερον. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο εἰχομεν σκανδαλωδέστατας σκηάς, ἡ Κύπρος ἔγινε τὸ ἐρμαιοὶν διωργανωμένης ἀρχαιοκαπηλίας τῆς ὁποίας προέτατο ἐννοεῖ καὶ κυβερνητικὸς τις ὑπάλληλος.

Ἐν ἄλλαις λέξιςιν, τὸ ἀρχαιολογικὸν ἀντικείμενον τῆς Κύπρου εἶχε γίνῃ res nullius, ἢ res derelicta, δηλαδή πρᾶγμα εἰς τὴν διάθεσιν παντός, μὴ ἔχον κύριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ καθένας μπορεῖ νὰ βάλῃ χεῖρ.

Αὐτὰ ἦσαν τὰ ἐλεεινὰ γάγια μας.

Ἐξυπνήσαμεν ὅμως ἐπὶ τέλους, ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν. Ἡ συνείδησις τοῦ τόπου ἐξηγέρθη, καὶ ἐντονοὶ διαμαρτυραὶ ἤκούοντο ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Νήσου, ἐναντίον συστήματος ὅτε δὲν ἤδύνατο παρὰ ν' ἀποβῇ σπῆγμα εἰς τὸ μέτωπον μιᾶς πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως.

Δὲν ἦτο μόνον ἡ ληηλασία τῶν ἀρχαιοτήτων μας, ἣτις ἐφώναζε πρὸς τοὺς Θεοὺς ἐλδοκῆσιν, ἀλλ' εἰχομεν—καὶ ἔχομεν ἀκόμη δυστυχῶς—ὡς γεγονός, ὅτι τὰ σπουδαιότερα ἀρχαῖα καὶ μεταίωμα μνημεῖα μένουσιν ἐγκατελειμμένα καὶ ἔγιναν ἐρμαιοὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ τῶν ἀκινήτων. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ χειρότερον· εἶτι· ὅτι τοῦ μωταίκοῦ τοῦ νομοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἐν Πάφῳ δόσκουν ἀκόμη τὴν στιγμὴν ταύτην ὅσοι οἱ χοροὶ τοῦ χωρίου, καὶ δὲν εὑρέθη ἕνας

περιπλανώμενος Διοικητὴς ὅστις νὰ περιφράξῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο, πρὸ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ συγκινῇται πᾶς ἄνθρωπος τρέφων τὴν λατρείαν τοῦ παρελθόντος.

Ἄλλα μνημεῖα, ὡς τὸ ἐν Πέλλα Παύς, ἀπειλοῦν νὰ καταρρεύσουν εἰς ἀμερρὸν τῶν λίθων, καὶ δὲν εὑρίσκει τις εὐνομίαν δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ δνομάσῃ πλείστα ἄλλα ἱστορικὰ τοῦ τόπου μνημεῖα διατρέχοντα τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἐξολοθρεύσεως.

Ἦτο καὶρός πλέον νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τῆς αὐτῆς κατάστασιν. Μέχρι τοῦδε εἰχομεν πολλὰ πρόσκομματα νὰ ὑπερπηδήσωμεν. Πιθανὸν τὸ μεγαλῆτερον πρόσκομμα νὰ ἦτο ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Ἀποικίων, ὅστις κατ' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι ἤθελε ν' ἀναγνωρίσῃ εἰς τὴν Κύπρον τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διατηρῇ ἐν ἑαυτῇ τὰς ἀρχαιοτήτας τῆς

Ἰδού ὅτι καὶ τὸ μέγιστον τοῦτο πρόσκομμα τίθεται κατὰ μέρος, καὶ ὑπὸ τὴν ἀρμοστικὴν τοῦ Σερ Καρόλου Κίγκχαρμαν καθιερῶνται ἡ πλήρης ἰσχὺς τοῦ μεγάλου τοῦτου δικαιώματος τοῦ τόπου—ἡ μὴ ἐξαγωγή ἀρχαιοτήτων ἐκ τῆς Νήσου.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ νομοθέται θὰ γνωρίσουν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν εὐνοικῶν τούτων περιστάσεων, καὶ ὅτι θὰ καταλίπουν νεκρὸν ἀντάξιον τῆς σπουδαίου ἐργασίας τοῦ ζητήματος.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ συγχαρῶμεν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν βραδύτητα μετ' ἣς ἐθεράπευσεν τὴν μεγάλην ταύτην ἀνάγκην τοῦ τόπου. Ὁ Σολωμὸν Ρενάχ, εἰς τὴν μνημονευθεῖσαν ἡδὴ μελέτην, ἀπὸ τοῦ 1886 ἐσημείωνε τὴν σχετικὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ τὰ ἀτήμιστα ποσὰ αἵτινα διέθετε διὰ σκοποῦς ἀσκαφῶν, παρέβαλλε δὲ τὴν τῆς αὐτῆς ἀδράνειας πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς γαλλικὰς ἀποικίας, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὡχρῖα ἡ τῆς ἀγγλικῆς ἐν Κύπρῳ.

Ἐλπίζω, ἔλεγεν ἐν ἐπιλόγῳ ὁ συγγραφεὺς, ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις πρὸς τιμὴν τῆς θὰ πράξῃ διὰ τὴν Κύπρον, τῆς ὁποίας τὸ μέρος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ εἶνε τόσον μέγα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία ἔκαμε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κάμνῃ διὰ μίαν φοινικὴν τῆς ἀποικίας, πλουσίαν μὲν εἰς ἀναμνήσεις, ἀλλὰ πολὺ πτωχοτέραν εἰς μνημεῖα Τέχνης...

Αὐτὸς ἄς εἶνε καὶ ὁ ἐπιλόγος μας τοῦ ἀρθροῦ τούτου.

Η ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα,

Ἐπὶ τῇ ἐπιστάσει ἣν ἔκαμεν ἡ Δ. Ἐκδοτικὴ ὁ Μ. Ἀρμεστὴς εἰς τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον, καὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐγενετο ἐν τῷ Νομοθετικῷ περὶ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου, ἐξηγήθησαν ἐν τῷ τύπῳ γνωμαί τινες, ὧν μία ἀτυχῶς ὑπῆρξεν ἐκείνη καθ' ἣν τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον ὄσον ἀπὸ ἐστίας τῆς κλασσικῆς παιδείας, νὰ μεταβληθῇ εἰς πρακτικὸν τι σχολεῖον. Παρακαλῶ, ἐπιτρέψατέ μοι ἀπὸ τῶν στηλῶν σας νὰ εἰπῶ ἐπὶ τούτου ὀλίγα.

Ἐν πρώτοις ὡς πρὸς τὴν πληροφορίαν περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, ὅτι ἠγλαθὲν ἐν τῷ Γυμνάσιῳ τῆς Ἑλλάδος ἔχουσι τέσσαρας ἑλληνιστάς, τὸ Παγκύπριον ἐκ σπατάλης ὡς ἔλεγε καὶ περὶ τῆς ἐκτελείας, ἔχει πέντε ἑλληνιστάς. Ἀλλὰ τὰ μὲν Γυμνάσια ἐκεῖνα ἔχουσι 4 μόνον τάξεις, τὸ δὲ Παγκύπριον 6 μὲν τοῦ κλασσικοῦ τμήματος, 2 δὲ τοῦ Δασκαλείου προσέτι δὲ παρέχει καθηγητὰς καὶ εἰς τὰς 3 γυμνασιακὰς τάξεις τοῦ Παρθενογυμνασίου. Ὡστε ἐν ᾧ ἐν ταῖς Γυμνασίοις τῆς Ἑλλάδος οἱ 4 ἑλληνισταὶ ἔχουσι τὸ ὅσον, τεσσάρων μόνον τάξεων, παρ' ἡμῶν ἔχουσι τὰ ἑλληνικά 11 τάξεων.

Ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ τὸ οὐσιώδες μέρος τῶν ἐξενεχθεισῶν γνωμῶν εἶε ἡκιστα ἄξιον ἀνδρῶν ἐπιθυμούντων ἀπὸ περιωπῆς νὰ ἐξετάσωσι τὰ ζητήματα τῆς Πατρίδος αὐτῶν.

Ἄν περιωρίζοντο μόνον εἰς τὸ ὅτι ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην πρακτικῶν καὶ θεωρητικῶν σχολείων, οἱ ἀποδείξεων δὲ ἀναλυτικῶν, ἐξέθετον ὅποια πρέπει νὰ εἴνε ταῦτα καὶ πόθεν θὰ ἔχουσι τοὺς πόρους, θὰ προσέφερον εἰς τὴν Πατρίδα τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν καὶ θὰ εἶχον μεθ' ἐαυτῶν ὁμόφωνον θεμέλιον τὴν γνώμην τῶν Κυπρίων, ὅτι οὐδεὶς ὁ μὴ αἰσθανόμενος ὅτι μόνον διὰ πρακτικῶν σχολείων εἶνε δυνατόν ὁ ἑλληνισμὸς νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸν πλοῦτον τῆς χώρας αὐτοῦ, καὶ εὐδαίμονων ὑλικῶς, νὰ ἀναπτύξῃ καὶ τοὺς παντοίους κλάδους τῆς Τέχνης καὶ Ἐπιστήμης, κατὰ τὸ φιλοσοφικὸν ἄξιωμα ὅτι ἡ πρόοδος παντὸς ἔθνους, καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ καλλιτεχνικῶς καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐπεψιν, εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν ὑλικὴν αὐτοῦ εὐμάρειαν. «Γαστήρ πεινώσα ἀνεπιτήδεως πρὸς τὴν φιλοσοφίαν» ἔλεγεν ὀρθότατα γνωμικόν τι τῶν ἀρχαίων.

Μάλιστα ἡ πρακτικὴ ἐμπειρία καὶ μάθησις τοῦ ἔθνους ἐξευγενίζει κάλλιον καὶ αὐτὴν τὴν καθαράν ἐπιστήμην καὶ ποιεῖ αὐτὴν χρησιμωτέραν, ἐν ᾧ ἀπλῶς γνώσις καὶ μελέτη, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἴνε, σπουδαῖον ἔργον δὲν δύναται νὰ παραγγυῶς ποιοῦσάντων ἀνθρώπων ἀπρακτὸν καὶ ἀπλῶν ἰδεολόγων.

Ὁ ἁρμονικὸς συνδυασμὸς πράξεως καὶ ἐπιστήμης ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐνδοξοὺς χρόνους τῆς Ἑλλάδος τὸν εὐτονον ἐκείνον καὶ μαγευτικώτατον βίον, καὶ τὰ νῦν δὲ σοφὰ ἔθνη διὰ τοιαύτης ἁρμονίας ἠδονομήσαν καὶ ὑλικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ ὁ σημεῖρα μᾶλλον ταῖνονσιν εἰς ὅσον ἐνεστι λογικωτέραν εὐζουσίαν τῆς πράξεως καὶ θεωρίας.

Μετὰ μεγάλης δὲ εὐχαριστήσεως βλέπω ὅτι καὶ τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον τὸν χρωματισμὸν τοῦτον ἐπιδιώκει, καὶ ἡ διοικοῦσα αὐτοῦ ἐπιτροπὴ προσπαθεῖ καὶ ἕτερα πρακτικὰ μαθήματα νὰ προσθήσῃ.

Διὰ τὴν ἐπιμέλειαν δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ,

δοτεῖται τὸ ζήτημα τῶν πρακτικῶν σχολείων. Τούναντιον, αἰσθάνεμαι ἱκανῶς, καίπερ ξένος ὢν, ὅτι χώρα, εἴα ἡ Κύπρος, ἐξ ὅπως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εὐνηθεῖσα εἰς παντοίαν καὶ πλοῦσίαν παραγωγὴν, εἶνε κρῖμα νὰ μὴ ἔχῃ τὰς δεούσας τεχνικὰς καὶ βιομηχανικὰς σχολάς, ἵνα ἀναπτύξῃ τὸν πλοῦτον αὐτῆς καὶ πολλαπλασιάσῃ.

Ἀλλὰ τούτο εἶνε θέμα, περὶ οὗ δικαιοῦνται νὰ ἀμιλῶσιν οἱ ἀρμόδιοι, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐξεύρωσι τὰ μεγάλα χρηματικὰ καθήκοντα, οἱ ὧν καὶ μόνον εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ λόγος περὶ σπουδαίων πρακτικῶν σχολῶν μετὰ πάντων τῶν ἐφοδίων καὶ τῆς τελείας διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν.

Ἐγὼ ἡφάμην τοῦ ζητήματος τούτου ἐξ ἀνάγκης ν' ἀποδείξω ὅτι εἰ καὶ αἰσθανόμεθα τὰ πρακτικὰ σχολεῖα καὶ ἐπιείγοντα καὶ χρησιμώτατα εἰς τὸ ἔθνος ὑπὸ τὴν ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν ἐποψιν, ἀλλ' ὅμως τὴν ἐπιθεσίαν κατὰ τοῦ κλασσικοῦ Παγκυπρίου θεωρῶ λάθος μέγα, εἰ μὴ καὶ ἀσύγνωστον.

Διότι καὶ ἂν ὑπεθέσωμεν, ὅτι δύνασθε διὰ τῶν χρημάτων τοῦ Παγκυπρίου νὰ δημιουργήσῃτε ἄξιόν τι λόγου πρακτικὸν σχολεῖον, πάλιν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ σκέψῃτε μήπως ζητούντες νὰ ἀποκτήσῃτε ἑλλησπόν τι ἀγαθόν, ἀπολακτικῶς ἕτερον πολλῶν σπουδαιότερον καὶ συναναπλήρωτον.

Ἡ νομίζετε ὅτι εἰσδηλοῦνται ὑλικὸν ἀγαθὸν ἰσχυρίζεσθαι πρὸς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, οἱ ἧς ὁ μὲν πολυάριθμος τῆς Κύπρου ἑλληνισμὸς, ὁ τοσοῦτον γλυκέως τῶν πατρῶν ἐχόμενος λαμβάνει ὁσημέραι ὑψηλότεραν συνείδησιν καὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, μέγας δὲ ἄλλος πληθυσμὸς πρὸς ὃν ἐργεταὶ εἰς συνάφειαν ἡ Κύπρος, δύνανται, ἐπ' ἀγαθῷ θεθείῳ τοῦ ἑλληνισμοῦ, νὰ αἰσθανθῇ τὴν πνοὴν καὶ ἐπιδρασίαν τῆς ἑλληνικῆς νήτου;

Ἡ φρονεῖτε ὅτι αἱ προπαγανδιστικαὶ Σχολαί, ὧν τὸ μὲν πρακτικὸν καὶ γλωσσικὸν μέρος εἶνε ὅλως ἀπρόσητον, σκοπὸς δὲ ἡ μετάδοσις τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἰδεῶν, τὸ πρακτικὸν ἀγαθὸν θεωροῦσι πολυτιμώτερον;

Ἡ φιλοσοφικὴ παραίσεις τῶν πατέρων ἀφιλοσοφεῖτε μᾶλλον ἢ ἀναπνεῖτε; ὅσον νὰ τύχῃ πολλῆς σκέψεως, ὡς διδάσκουσιν ὅτι οὔτε τὰ ἄτομα οὔτε τὰ ἔθνη ζῶσιν ἐπ' ἄρῃ μόνον.

Κτὶ ἂν λοιπὸν ἀρῶμεν τὴν ὥραν διὰ πλάσιν, ἣν ἡ κλασσικὴ παιδεία δύναται νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Κύπρον διὰ τοῦ κλασσικοῦ Παγκυπρίου, τὸ ἐκπαιδευτήριον τούτου καὶ ἐθνικῶς ἔχει ὅλως ἰδιόζουσαν σπουδαιότητα, εἶναι ἐκ τῶν ἐπικαιροτάτων ὀργάνων τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἀνήκει οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Κύπρον, ἀλλ' εἰς τὸ Πανελλήνιον.

Καὶ ἐντεῦθεν, κἂν πολλὰ Γυμνάσια ἐκλήπωσι παρέχοντα θέσει εἰς πρακτικὰ σχολεῖα, ὅπρ' ἐγὼ εὐχομαι, οἱ ὅσοι εἴπωμεν ἀνωτέρω, τὸ Παγκύπριον ὡς κέντρον μεγάλης δράσεως οὐ μόνον λογικὸν δὲν θὰ ἦτο ἂν ἐξείλετο, ἀλλὰ τούναντιον πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ μᾶλλον καὶ θεραπευθῇ.

Ταῦτα βεβαίως δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ν' ἀκούσῃσι παρ' ἐμοῦ ἄνδρες πεπαιδευμένοι, καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο λυπούμαι μᾶλλον, ὅτι παραβλέπουσι τὰ ὀλεθρὰ ἀποτελέσματα ἅτινα θὰ προέκυπτον ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ Παγκυπρίου, καὶ ἐν ᾧ ζήτουσι τὸ ἀγαθὸν τῆς πατρίδος τῶν, συνέστησαν πράξιν δυναμένην ν' ἀποδῇ δυστύχημα καὶ εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἔθνος.

Ἄν δὲ θελωμεν ν' ἀπαλλοτρώμεν τῆς πληθώρας τῶν ἐπιτηδίων, ἢ καταλλήλως μεθοδὸς δὲν εἶνε βεβαίως νὰ κλεισώμεν τὰ σχολεῖα ἐκεῖνα, ἐξ ὧν πηγάζουσι τὰ πνευ-

ματικὰ ἡμῶν ἀγαθὰ, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ αὐτῇ ἡ πρακτικὴ ἐμπειρία.

Ἐκ πληθώρας ἐπιστημονικῶν καὶ θεωρητικῶν μαθητῶν ἐκπαλόν καὶ ἄλλα ἔθνη καὶ πύχουσιν ἴσως εἰς ὅλλ' ἡ θεραπεία εὐρέθη ὅσον πρὸς τὰ κλασσικὰ ἱδρύσαν καὶ ἄλλα πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον ταῖνοντα.

Οὕτως ἐκράξαν οἱ Γερμανοὶ πράττετε καὶ ὑμεῖς, καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι τὸ ποθοῦμενον θὰ ἔλθῃ ταχύτερον ἢ ὅσον ἐπιθυμεῖτε. μὴ συμβουλεύετε ὅμως εἰς τὴν Πατρίδα ὑμῶν ἐκείνο, ὅπερ δὲν ἐτυλμησαν νὰ πράξωσι μεγάλοι λαοί, καίπερ ἔχοντες ἀνάγκην τῆς ἑλληνικῆς παιδείας οὐχὶ οὐτὴν ἡμεῖς, οὐδὲ συνδεδεμένοι μετ' αὐτῆς ἰσχυρίστωμεν ὡς ἡμεῖς.

Φτίνετε ὅμως ὅτι εἰν σταθμώμεν καλῶς τὰς ἀνυπολόγιστους ὠφελείας, αἱ παρέχει ἡ ἑλληνικὴ παιδεία, καὶ μάλιστα τὰ ἐν ταῖς ἰσχυραῖς τοῦ ἑλληνισμοῦ κέντρα.

Διότι ἄλλως; δὲν θὰ ἡκούμεν, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν ἔχει ἀνάγκην κλασσικοῦ Γυμνασίου καὶ ὅτι εἰ ἀνωτέρω; μαθήσεως ἐφ' ἑμῶν δύνανται νὰ εὐρωσιν αὐτὴν ἐν τῇ μητροπόλει Ἑλλάδος καὶ ταῖς Ἀθήναις.

Ἐγὼ ὅμως νομίζω, ὅτι ἂν ὁ ἑλληνισμὸς σπουδαίως θέλῃ νὰ γίνῃ, εἴτε πολιτικῶς εἴτε πνευματικῶς, κύριος τῶν χωρῶν ἐκείνων, αἱ καλύπτουσι τὰ φύλλα τῆς ἱστορίας αὐτοῦ λογικὸν εἶνε οὐχὶ ἐν τῇ ὑπερηφάνειᾳ Ἑλλάδος μόνον καὶ ταῖς Ἀθήναις νὰ περιορίσῃ τὴν ἐντασιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐστὶς τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐθνικοῦ βίου πρέπει νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἐν ταῖς ἰσχυραῖς.

Πόσον δὲ ἐπικαίρον κέντρον τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶνε ἡ Κύπρος ἐν μέσῳ χωρῶν καὶ λαῶν γνωρίμωντάτων, καὶ πῶς πρὸς ὅσον ἐφείλει νὰ διαδραματίσῃ καὶ δύναται, εἶνε εἰκόθεν αὐτόδηλον εἰς πάντας.

Ἐν λοιπὸν ἰσχυρὸν κλασσικὸν σχολεῖον ἐν Κύπρῳ ἐπιβάλλεται ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης, καὶ διὰ τοῦτο ἐλπίζω ὅτι οἱ τὴν ἐναντία συμβουλεύσαντες ὀφρ' ὁμολογῶντες ὑποβῶσιν ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ περὶ διαλύσεως τοῦ Παγκυπρίου γνώμη αὐτῶν ὑπ' οὐδενὸς Κυπρίου θὰ γίνῃ δεκτὴ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον θὰ εὐχρησθησὶν ἐν ἱερωσιπύλαις φιλοτιμουμένοις; ἐπὶ ἅλλαν νὰ μεταβιβάσῃ τὴν πατρίδα αὐτῶν εἰς φωτοδόλον τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐστὶν διὰ τοῦ Παγκυπρίου.

Ἐν Λευκωσίᾳ, 27 Μαρτίου, 1905.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ν. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΗΣ,
Καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΒΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ

Ἡ κωδικοποίησις τῶν Κυπριακῶν Νόμων καὶ Ἐπιταγῶν—ἥτις διὰ εἰδικοῦ νόμου ἀνατίθεται ὁσονοῦπῳ εἰς τὸν Ἀρχιδικαστὴν Σέρ' Ἰωσήφ Χίττινσον—ῥίρει εἰς τὸ μέσον καὶ μίαν ἄλλην μεγάλην ἀνάγκην διὰ τὴν Δικαιοσύνην καὶ τοῦ λειτουργοῦ αὐτῆς τοὺς ἰγνοοῦντας τὴν ἀγγλικὴν—τὴν μεταφραστικὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ εὐκόλα πράγματα. Πρὶντα περὶ 800 περίπου σελίδων, ὧν ἡ μετάφρασις διβλῶς θὰ ἀνατεθῇ εἰς εἰδικούς καὶ ἐμπείρους.

Ἀλλ' ἐν πραγματικότητι, ὁ μεταφραστής θὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρρήκτως μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου, ὡς καὶ ὁ Ἀρχιδικαστὴς τὸ ἰδικόν του διὰ τὴν κωδικοποίησιν.

Τὸ ζήτημα συνίσταται εἰς τὴν μελέτην τῆς Κυπριότητος.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ
ΔΥΟ ΣΤΟΛΩΝ

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΓΓΡΣ

(Τηλεγραφήματα κατ' εὐθείαν ἐκ
Λονδίνου.)**27 ἰαπων. εἰς τὸν Ἰνδικόν.**
Λονδίνον, 8 Ἀπριλίου.

Ἡ «Σημαία τοῦ Λονδίνου» πληροφορεῖται ἐκ Σιγγαπούρης, ὅτι 27 πολεμικά τὰ ὅποια πιστεύεται ὅτι εἶνε ἰαπωνικά ἐθεάθησαν πλείοντα ἐξ ὁμήκοις μίλια νοτιοδυτικῶς τοῦ Πενάνγκ.

[Παρά τὸ βορρῖον στόμιον τοῦ πορθμοῦ Μαλάγας, ἐν τῷ Ἰνδικῷ Ὠκεανῷ.]

47 ρωσσικά πολεμικά.

Λονδίνον, 8.

Ὁ ἐν Σιγγαπούρῃ Ρέουτερ τηλεγραφεῖ, ὅτι τὸ ἀτμόπλοιο Τὰρὰ ἀναφέρει ὅτι εἶδε τεσσαράκοντα ἐπὶ τὰ ρωσσικά πλοία, 130 μίλια βορείως τῆς Σιγγαπούρης.

[Ἐν τῷ πορθμῷ τῆς Μαλάγας. Κατὰ ταῦτα οἱ δύο ἐχθρικοὶ στόλοι εὐρίσκονται ἀντιμέτωποι.]

Ἡ ναυμαχία ἐπίκειται.

Λονδίνον, 9.

Ὁ ἐν Πενάνγκ Ρέουτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ἀτμόπλοια ἀναφέρουσιν ὅτι εἶδον καὶ τὰ ρωσσικά καὶ τὰ ἰαπωνικά πολεμικά ἐν τῷ πορθμῷ τῆς Μαλάγας. Ναυμαχία ἐπίκειται.

Κατάλογος τῶν ῥωσσικῶν.

Λονδίνον, 9.

Κατὰ τὸν ἐν Σιγγαπούρῃ Ρέουτερ, ἡ μείρα τῆς Βαλτικῆς συνίσταται ἀπὸ ἐξ ὠρηκτά, ἐνέα καταδρομικά, ἑκτὼ ἀντιτορπιλλικά, τρία τῆς Ἀμβουργαμερικανικῆς γραμμῆς μεταβληθέντα εἰς ἀντιτορπιλλικά, καὶ τρία ἐθελοντικά.

Λονδίνον 10.

Ὁ ἐν Σιγγαπούρῃ Ρέουτερ τηλεγραφεῖ, ὅτι εἰς τὸν χθρῖνον κατάλογον τῶν ρωσσικῶν πλοίων δὲν περιελήφθησαν αἱ σπουδαιόταται μάχιμοι μονάδες, ἧτοι ἡ ναυαρχὴς Κινάξ Σουβαρόφ, Ἀλέξανδρος Β', Βοροδίνος, μετὰ τῶν συμπληρωτικῶν αὐτῶν καταδρομικῶν καὶ ἀντιτορπιλλικῶν. Ταῦτα εἶνε ἄγνωστον ποῦ εὐρίσκονται.

Κινήσεις τῶν δύο ἐχθρῶν.

Λονδίνον, 10.

Ὁ Ἀντιναύαρχος Ἐνκίστ, διοικῶν τὴν μοῖραν τῆς Βαλτικῆς, διηγήθη παρὰ τὴν Σιγγαπούρην ἀτμόπλοιοι τι εἶδε χθρῆς τὴν ὑπὸ τὸν Ἐνκίστ μοῖραν ἡγκυροβλημένην 150 μίλια μακρὰν τῆς Σιγγαπούρης.

Τέσσαρα ἰαπωνικά πολεμικά ἐθεάθησαν παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ἀρίου Ἰακώδου τὴν 7 Μαρτίου.

Ὁ Ροζδισεστβένσκυ καὶ τὰ θωρηκτά.

Λονδίνον, 11.

Μέρος τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς εὐρίσκεται εἰς Μοῦντὸκ τῆς Βάνκας. ὑποτίθεται δὲ ὅτι εἶνε ὁ Ροζδισεστβένσκυ μετὰ τῶν πλείστων θωρηκτῶν.

[Μοῦντὸκ εἶνε λιμὴν τῆς νήσου Βάνκας κειμένης εἰς τὰ νοτιοανατολικά τῆς Σουμάτρας. Κατὰ ταῦτα ὁ

ρωσσικὸς στόλος διηγήθη διὰ τοῦ πορθμοῦ Σούδας, μετὰ τὴν Σουμάτρας καὶ Ἰάδας, ἐνῷ ὁ ἰαπωνικὸς ὑπὸ τὸν πρὸς βορρᾶ, εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Μαλάγας.]

Ἡ ναυμαχία ἤρχισε;

Λονδίνον, 12.

Ἀγγελλεῖται ἐκ Βαταβίας, ὅτι ναυμαχία ἤρχισε παρὰ τὰς νήστους Ἀνάμδας. Λεπτομέρειαι ἐλλείπουσι. Πέντε ὅλλανδὰ πολεμικά ἦσαν παρόντα.

[Αἱ νῆστοι Ἀνάμδα εὐρίσκονται εἰς τὴν Νοτίαν Σινικήν Θάλασσαν, μετὰ τὴν Κογγικίνας. Βορνέου, καὶ Σιγγαπούρης.]

Πεθανὸς τόπος ναυμαχίας.

Λονδίνον, 12.

Τὸ γαλλικὸν καταδρομικὸν Δεσκάρετ, πέντε τορπιλλοβόλα σταθμεύοντα εἰς τὸ ἀκρωτήριον Ἀγίου Ἰακώδου, καὶ αἱ κανονιοφόροι Ἀχέρων καὶ Στύξ ἀπέπλευσαν ἐκ Σαίγῶν, ἵνα προστατεύωσι τὴν οὐδετερότητα τῶν γαλλικῶν ὑδάτων (εἰς ἀπόστασιν βολῆς τηλεβόλου ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς γαλλικῆς Κογγικίνας, ὅπου περιπλέουσι τὰ ἰαπωνικά πολεμικά.)

Τὰ ἰαπωνικά πολεμικά περιπλέουσι παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Κογγικίνας.

Ποῦ ἀκριδῶς εἶνε οἱ Ρῶσσοι

Λονδίνον, 13.

Τὸ ἀγγλικὸν πολεμικὸν Σάτλεϊ καταπλεῖσται εἰς Σιγγαπούρην λέγει, ὅτι τὴν χαρτυγὴν τῆς χθρῆς διηγήθη πλησίον τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς περιλαμβανέντος καὶ ὅλα τὰ ὠρηκτά, διευθυνόμενου δὲ πρὸς βορρᾶ.

Λονδίνον, 13.

Φαίνεται ὅτι ὁλόκληρος ὁ στόλος τῆς Βαλτικῆς εὐρίσκεται τώρα εἰς τὰ περίετῶν νήσων Ἀνάμδας.

Εἶδησις ἀπίθνος.

Τὸ Σάτλεϊ διηγήθη πλησίον τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς 550 μίλια βορειοανατολικῶς τῆς Σιγγαπούρης. Ἐπευθὲν ἡ ὁλλανδικὴ πληροφορία περὶ ναυμαχίας παρὰ τὰς νήστους Ἀνάμδας καθίσταται δὐσιπistos.

Ναυμαχία δὲν ἔγενε.

Λονδίνον, 13.

Τὸ ἀτμόπλοιο «Νουβία» τῆς ἑταιρείας Πενντουλαρ εἶδε τὸν στόλον τῆς Βαλτικῆς τὴν Δευτέραν, 200 μίλια νοτιοανατολικῶς τῆς Σαίγῶν, διευθυνόμενον δὲ βορειοανατολικῶς. Ταῦτο ἀναιρεῖ τὴν εἰρήσιν περὶ ναυμαχίας εἰς Ἀνάμδας.

Ἀγγλικὸς στόλος ἐν Γαλλίᾳ.

Λονδίνον, 12.

Ἐκτακτοὶ προετοιμασίαι γίνονται ἐν Βρέστ (Γαλλικὸς ναύσταθμος εἰς τὰ ΒΑ. τῆς Γαλλίας) διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Βρετανικοῦ στόλου. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐψήφισεν ἀπερίφρictον πίστωσιν διὰ γεύματα, ὃ δὲ λαὸς διοργανῶναι ἰδιαιτέρας ἐορτάς.

Λονδίνον, 14.

Ἡ ἀγγλικὴ μοῖρα τοῦ Ἀτλαντικοῦ θαλάσσιου τῆς Βρέστην κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου.

Οἱ σεισμοὶ τῶν Ἰνδιῶν.

Λονδίνον, 8 Ἀπριλίου.

500 Γκούρκας (Ἰνδοὶ στρατιῶται τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ) ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν πτώσιν τῶν λιθοκτιστῶν στρατῶν ἐν Δαρμεσάλα, 71 δὲ λείπουσιν. Μῆχρι τοῦδε εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐφονεύθησαν ἐκεῖ 16 ἄγγλοι.

3 ἱεραπόστολοι ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τὰ εἰρήπια τῆς ἱεραποστολικῆς οἰκίας ἐν Κάνγγα.

20,000 θύματα.

Λονδίνον, 13.

Τὸ ὅλικόν τῶν θυμάτων ἐκ τῶν σεισμῶν τῶν Ἰνδιῶν εἶνε 20.000.

Λονδίνον, 12.

Ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐτηλεγράφησε θερμῶς εὐχαριστῶν τὸ Δημαρχεῖον τῶν Παρισίων διὰ τὴν συμπάθειάν του ἐπὶ τοῖς δυστυχήμασιν ἐκ τοῦ σεισμοῦ τῶν Ἰνδιῶν.

Φρικῶδες δυστύχημα.

Λονδίνον, 9.

Ἡ πρόσοψις ὑπερμεγέθους δεξαμενῆς, κατασκευαζομένης ἐξωθεν τῆς Μαδρίτης, κατέπεσε σήμερον τὴν πρωίαν. Πιστεύεται ὅτι 400 ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν. Μῆχρι τῆς 1.15μ.μ. ἐξήχθησαν 80 νεκροί.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ**Ἐνδιαφέρουσαι δίκαι.**

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς δίκης περὶ τῶν δημοσίων ἀποχωρητηρίων τοῦ γυναικοπαζαρίου, τῆς κινήσεως ὑπὸ τῶν ὁθωμανῶν γειτόνων κατὰ τοῦ Δημαρχείου μας ὡς ἀνεγράφομεν εἰς τὸ παρελθόν φύλλον, ἐξεδόθη τὴν πρωίαν τῆς προχθρῆς Πέμπτης.

Τὸ Δικαστήριον εὗρεν, ὅτι ὑπάρχει ὑπέρογκος βλάβη καὶ ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶνε βακουφικόν καὶ δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τοιοῦτους σκοπούς.

Κατεδίκασε τὸ Δημαρχεῖον νὰ ἄρῃ ἐκ τῶν δημοσίων ἀποχωρητηρίων καὶ νὰ πληρώτῃ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης.

Ἡ πληθώρα τοῦ νεροῦ.

Κατὰ τοῦ Δημαρχείου ἐκινήθη ἀγωγὴ ὑπὸ τῆς Ἑλένης Ἐφραίμ ἐκ συνοικίας ἀγ. Κατσιαίου, δι' ἧς ζητεῖ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν βλάβην ἣν ὑπέστη ἡ οἰκία τῆς ἐνεκα ἀφρόνου ροῆς τοῦ ὕδατος προελθούσης ἐκ θραύσεως τῶν σωλήνων.

Προχθρῆς τὴν πρωίαν τὸ Δικαστήριον, ἐκ τοῦ προέδρου κ. Φ. Πάρκερ, καὶ τοῦ παρόδρου Ἰζέτ ἐφένδη, μετὰ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ διαδίκων μετέβη ἐπὶ τοῦ ποῦ ὅπως ἐξετάσῃ τὴν βλάβην τῆς οἰκίας.

Ἐκ μέρους τῆς ἐναγούσης εἶνε οἱ δικηγόροι κ.κ. Σεβασλῆς καὶ Θεοδότου, ἐκ μέρους δὲ τοῦ Δημαρχείου εἶνε οἱ κ.κ. Πασχάλης καὶ Ἀρτέμης.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΙΔΔΩΛΦ

Ὁ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου παρεπιδημῶν ἐνταῦθα πρῶην Ἀρμυστῆς μας Στρατηγὸς Βιδδῶλφ ἀναχωρεῖ ὁριστικῶς τῆς Νήστου μας τῇ 5 προσεχοῦς Μαΐου.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Υποδούλωσις τῆς Μείσης Παιδείας.

Ἐξέγερσις τῆς Κοινῆς Γνώ- μης.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ Μείσης Παιδείας, ὅπερ προκειται νὰ συζητηθῇ ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἐν τῇς ἐλίγῳ ἡμερῶν, προκαλεῖ ζωηρὴν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, ἐφ' ὅσον μέχρι τοῦδε ἐγνώσθησαν τὰ περὶ αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα παρέχομεν ἐκ μεταφράσεως τὰ κυριώτερα τοῦ σημεία :—

Ἄρθρ. 5. Τὸ Διοικούν Σώμα, διὰ τὰ ἑλληνικά σχολεῖα τῆς Μείσης Παιδείας ἐν Λευκωσίᾳ, θ' ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του ὡς Προέδρου, τεσσάρων μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλεγμένων μεταξὺ τῶν, τῶν τεσσάρων ἰδρυτῶν οἵτινες ὡς ἀποτελεῶσι τὴν διευθύνουσαν ἐπιτροπείαν τοῦ Γυμνασίου τῆς Λευκωσίας, ἐξ ἑλλ. μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου ἐκλεγμένων ὑφ' ὅλων τῶν ἑλλ. μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου, δύο προσώπων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν ἑλλ. μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου, δύο προσώπων ἐκλεγμένων κατ' ἔτος ὑπὸ συνδρομητῶν τῶν τοιοῦτῶν σχολείων, καὶ ἐνὸς προσώπου διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Πᾶσα κένωσις θέσεως ἐνεκα θανάτου ἢ παραιτήσεως ἰδρυτοῦ δὲν θὰ ἀναπληρωθῇ.

Ἄρθρ. 7. Τὸ Διοικούν Σώμα παντὸς ἑλλ. σχολείου Μ. Παιδείας ἐν ἄλλαις πόλεσιν θ' ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του ὡς Προέδρου, καὶ τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπείας ὡς ἀποτελεῖτο κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 8. Διὰ τὴν κατ' ἔτος ἐκλογὴν τῶν δύο μελῶν τοῦ Διοικοῦντος Σώματος τῶν ἑλλ. σχολείων τῆς Μ. Παιδείας ἐν Λευκωσίᾳ συνέλευσις τῶν συνεισφερόντων οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν δέκα λίρῶν εἰς τὰ εἰρημένα σχολεῖα θὰ συγκαληται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καθ' ὅρισμένην ἡμέραν. Ὁ πρόεδρος θὰ διευθύνῃ τὴν ἐκλογὴν καὶ θὰ λαμβάνῃ τὰς ψήφους καὶ θ' ἀναφέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνέλευσιν τοῦ Διοικοῦντος Σώματος.

Ἄρθρ. 10. Τὰ Διοικούντα Σώματα θ' ἀποφασίζουσιν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς Μ. Παιδείας, θὰ συντάσσῃ κανονισμοὺς καθορίζοντας τὴν σειράν τῶν μαθημάτων καὶ τὴν πορείαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὰ πληρωτέα δικαιώματα ὑπὸ τῶν μαθητῶν, καὶ τὰ καθήκοντα τῶν διδασκάλων. Θὰ μεριμνῶσι περὶ τῶν σχολικῶν κτιρίων, θὰ διορίζωσι καὶ ἀπολύωσι τοὺς διδασκάλους συμφώνως πρὸς τὰ συμβόλαια, θὰ ὀρίζωσι τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων ἐφ' ὅσον τὸ Ταμεῖον θὰ ἐπιτρέπῃ, θὰ εἰσακούωσι καὶ ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τῶν παραπάνω

κατὰ τῆς διευθύνσεως τῶν σχολείων.

Ἄρθρ. 11. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. ὄντος Σώματος τὰ πέντε θ' ἀποτελῶσιν ἀπαρτίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου.

Πολυκέφαλος ὕδρα.

Νομοσχέδιον περὶ Μείσης Παιδείας πρῶτην φορὰν ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ν. Συμβούλιον.

Δὲν εἶνε δύσκολον πρᾶγμα νὰ παρατηρηθῇ τὸ ἀλλόκοτον τοῦ 5 ἄρθρου, ὅπερ διὰ τοῦ ἔγκου του προκαλεῖ—δὲν λέγομεν τί.

Δὲν θέλομεν νὰ εἰπῶμεν ὅτι ἡ διαχείρησις τῆς Μ. Παιδείας δὲν ἔχει τὴν σπουδαιότητά της, ἀλλ' ἐὰν ἡ ἑλληνικὴ Κύπρος ἀντιπροσωπεύεται ἐν αὐτῇ τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ διὰ 9 μελῶν, δὲν βλέπομεν διατὶ νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην 20 προσώπων διὰ τὴν διευθύνσιν ἐνὸς τῶν πολλῶν ἰδρυμάτων τῆς Κύπρου.

Τόση πολυμέλεια θὰ κατῆντα πολυκέφαλος ὕδρα, καὶ θὰ ἐβλαπτε μᾶλλον παρὰ θὰ ἐξυπηρετοῖ τὰ τοῦ Γυμνασίου.

Πέντε ἢ τὸ πολὺ ἑξ. μέλη εἶνε πᾶν ὅ, τι πρέπει.

Ὁ δὲ τρόπος τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Σώματος εἶνε τόσον τερατώδης ὥστε νὰ ὀμιλῇ ἐναντίον του μόνος. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν περιττὸν νὰ κάμωμεν λόγον περὶ τῶν ἄλλων σημείων, παρατηροῦμεν δὲ μόνον ὅτι ὁ φορολογούμενος λαὸς, εἰ γονεῖς τῶν μαθητῶν, καὶ πᾶς ἄλλος ἐκ τῶν πεφωτισμένων πολιτῶν—δηλαδή πάντες ἐκεῖ οἱ οἵτινες ἔχουσιν λόγον καὶ καθήκον νὰ ἐνδιαφέρωνται—ἀποκλείονται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, ἂν δὲν πληρῶνουν 10 λίρας κατ' ἔτος!

Ἐν γένει, εἶνε νόμος δίδων ψῆφον μόνον εἰς τὴν πλουτοκρατίαν, ἀντιβαίνων δὲ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰς ἀρχὰς λαοῦ δημοκρατικωτάτου ὡς ὁ ἰδικός μας.

Ὁ συντάκτης τοῦ νομοσχεδίου ἠδύνατο ν' ἀπεβλέψῃ, ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῆς Ἐπιτροπείας, εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν Σχολείων μας, ὅστις ἐλείτουρρησεν ἀρίστα καὶ ὅστις συνέτεινεν εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Γυμνασίου.

• ἀ π ε ρ ᾶ σ η :

Ὅσα ἐκ τῶν αἰρετῶν μελῶν ἤρωτήσαμεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου μᾶς ἐξεφράσθησαν μετ' ἐνὸς μεγαλητέραν ἀγανάκτησιν κατ' αὐτοῦ. «Εἶνε τερατώδες νομοθέτημα, ὅμοιον τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἡ Κυβέρνησις εἰσήγαγε» μᾶς εἶπεν ἐν τῶν αἰρετῶν μελῶν. Δυστυχῶς ἐν ὑπάρχει καὶ ἡ γνώμη ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐσχιδίσθη εὐτὼ μετ' ἐνὸς πρᾶξεσιν νὰ διαιρεθῇ ἡ ἑλληνικὴ κοινότης.

Τὰ αἰρετὰ μέλη θὰ τὸ πολεμήσωσιν, ὡς μᾶς εἶπον, προτείνοντα τὴν παραπομπήν εἰς ὑπεπιτροπήν. Θὰ προτείνωσι δὲ ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Γυμνασίου εἰς τὸ πολὺ ὀκτωμέλης, ἐκλεγμένη ἀπ᾽ αὐτῶν τῶν πολιτῶν τῆς Λευκωσίας, μετ' ἐνὸς ἡμέρας, καὶ ὑπόλογοι πρὸς τὴν κοινότητα.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Κοτῶς πλῆρες αἰρέσει, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐριστικῶς νὰ αὐξήσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ἰθαγενῶν δικαστῶν.

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς ἐθυμωθῶσιν οἱ ἀναγνώσται μας ἐκ τῶν Πρακτικῶν, ἐγένετο πολὺς λόγος ἐν τῷ Νομοθετικῷ.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΙΧΝΟΣ

ἤρχισεν ἡ κατεδούλεισις καὶ τοῦ τελευταίου ἰχνος τοῦ Παλαιοῦ Σαρακίῳ Λευκωσίας, ὅπερ ἐπὶ τόσον καιρὸν ἐκρέματο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν διαβατῶν. Ἦδη περίξ τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Δικαστικοῦ μεγάρου—ἐπερ ἀντικατέστησεν τὴν παλαιάν ὁ ὅξων—θὰ κτισθῇ περιβολὸς κιγκλιετός.

Τι λέγει ὁ κ. Τσομπερλάων τῆς Κυρηναίας ;!

ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΙΚΩΜΟΝ

• Η 25 Μαρτίου.

Ἐκ Τρικώμου μᾶς γράφουν, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐωρτάσθη ἐφέτος μετὰ ἐνθουσιασμοῦ μεγαλητέρου ἢ ἄλλοτε. Μετὰ τὴν δεξιολεσίαν καὶ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ πανηγυρικοῦ, τὸ πλῆθος μετ' ἐν σημαίαν ἐν συνεθείᾳ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἀδόντων θεύρια συνεκεντρώθη πρὸ τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Νέος Αἰὼν», ὅπου ἀπηγγέλθησαν «ἡ ἑλληνικὴ σημαία» καὶ τοῦ Κόκκου «ἡ 25 Μαρτίου», μετ' ὅ τὸ πλῆθος ἐξηκολούθησεν ὑπὲρ τῶν Βασιλέων μᾶς καὶ τῆς ἐνώσεως. Τὸ ἑσπέρας ἡ ἀγορὰ καὶ τὸ ἀγνώστῃς ἦσαν φωταγωγημένα.

• Ἐναρξίς θερισμοῦ.

Ὁ θερισμὸς τῆς κριθῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς προσηχτοῦς ἐβδομάδος. Ἡ ποσότης τῆς ἐγείτεινης ἐσοδείας εἶνε κατωτέρα τῇ περυσινή: μεγάλης, ἀλλ' ἡ ποιότης εἶνε ἀνωτέρα ἐκείνης. Ὁ θερισμὸς τῆς κριθῆς ἤρχισεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος εἰς τινὰ μέρη τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος.

—Παράπονα κατὰ τῆς ἀτυνομικῆς ἀνεπαρκείας διαβιβάζονται πάλιν ἐκ Τρικώμου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ἀρχιαστυνόμενου.

—Ἡ ἐκ Καρπασίας μεταθέσις τοῦ Μουδίου κ. Α. Παρασκευᾶ ἐλύπησεν ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἥτις στερεῖται οὕτω ὑπαλλήλου εὐπροσηγέρου καὶ δραστηρίου.

Η ΔΕΚΑΤΗ ΕΝ ΜΕΣΑΟΡΙΑ

Εἰς Προστέιν Μεσαορίας ἤρχισεν ἡ εἰκοδομὴ κυβερνητικῶν ἀποθηκῶν διὰ τὴν δεκάτην. 20 χωρία ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε μετέφεραν τὴν δεκάτην τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας Λάρνακος, θὰ τὴν μεταφέρωσιν εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰς ἀποθήκας Πραστειῶ. Μεταξὺ τῶν χωρίων τούτων εἶνε καὶ τὰ Πραστειόν, Ἀσσια, Βατηλή, Κοντέα, Λύση, Λευκόνικον.

20,000 αὐγά ἐφορτάθησαν ἐν Λάρνακι τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπὶ τοῦ ὀγκύκου ἀποπλίου δι' Αἴγυπτον, πλὴν ἄλλων διαφόρων προιοντῶν.

Ο Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΙΣ ΚΑΡΠΑΣΙΑΝ

Τὸ προσεχές Σάββατον ὁ Μ. Ἀρμοστής ἀναχωρεῖ διὰ περιόδειαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρπασίας.

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ εἶνε τὸ Πάσχα τῶν διαμαρτυρουμένων, καὶ τῆς διακοπῆς ταύτης θὰ ἐπωφεληθῇ ὁ Μ. Ἀρμοστής διὰ τὴν Καρπασίαν. Ἐάν δὲ δὲν λήξωσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μέχρι τοῦ προσεχούς Σαββάτου, θὰ ἐπαληθῶσι πιθανῶς τὴν Δευτέραν τοῦ θωμά.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Τὸ Κυπριακὸν ἀτμόπλοιο Λάρνακος δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἄλλην σημαίαν πλὴν τῆς τουρκικῆς, ἐνεκα τῆς κυριαρχίας τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς Κύπρου. Διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁμοῦς ὥστε νὰ φέρῃ τὴν σημαίαν μας, τὸ ἀτμόπλοιο θ' ἀγορασθῇ ἐκ' ὀνόματι Ἑλλήνος ὑπηκόου.

Συνέλευσις τῶν μετόχων θὰ συγκροτηθῇ ἐν Λάρνακι τῇ αὐρίον Κυριακῇ 10 π.μ. ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀτμοπλοίου.

Κατὰ τὸν νόμον, ἵνα τὸ ἀτμόπλοιο ἔχει ἑλληνικὴν σημαίαν πρέπει τὰ 51 0/0 τῶν μετοχῶν νὰ τὰς κατέχωσιν ὑπήκοοι Ἕλληνες. Ἡδὴ ἐκ τῶν πωληθεισῶν 930 μετοχῶν τὰς 350 κατέχουσιν Ἕλληνες ὑπήκοοι, ἀλλὰ δὲν εἶνε δύσκολον αἱ ὑπολειπόμεναι μέχρι τοῦ 51 0/0 120 μετοχαὶ νὰ περιέλθωσιν εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους, καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο θεωρεῖται λελυμένον.

Τὸ μόνον ὅπερ ἀπομένει τώρα εἶνε ἡ ἐξπράξις, καὶ ἡ μετάβασις τῶν κ.κ. Δημητρίου καὶ Πιπθὴ πρὸς ἀγρὰν τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Τεργέτην, Ἰταλίαν καὶ κατόπιν εἰς Ἀγγλίαν.

Τὸ ἀτμόπλοιο Λεμεσοῦ.

Τῇ αὐρίον Κυριακῇ ἐν Λεμεσῷ συνέρχονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Χ. Σώζου οἱ μέτοχοι τοῦ ἀτμοπλοίου Λεμεσοῦ ὅπως ἐκλέξωσι τὸ Δ. Συμβούλιον.

ΔΙΚΑΙ ΛΙΒΕΛΛΩΝ

Καταδίκη εἰς 3 μηνῶν φυλάκισιν

Τὴν Τρίτην τὸ Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον Λευκωσίας ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῶν δικῶν λιβέλλου, κινήσει τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σιακαλλῆ δικηγόρου καὶ βουλευτοῦ, κατὰ τῶν Ν. Καταλάνου καὶ Π. Μιχαηλίδου ἐκδοτῶν τοῦ «Εὐαγγόρου», ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δικῶν μεταξὺ Ν. Καταλάνου κατὰ Γ. Σιακαλλῆ καὶ Γ. Νικοπούλου ἐκδοτῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου».

Ὁ Πρόεδρος κ. Φ. Πάρκερ, ἀπαγγέλλων τὴν ἀπόφασίν του, ἔκαμε γενικὰς τινὰς παρατηρήσεις ἐπὶ ὅλων τούτων τῶν δικῶν.

Εἶπεν, ὅτι οἱ συντάκται ἐφημερίδων καὶ ἔλοι οἱ περὶ τὴν δημοσιογραφίαν ἀσχολούμενοι ἔχουσιν πλήρη ἐλευθερίαν νὰ συζητοῦν, νὰ ἐπικρίνουν, καὶ νὰ σχολιάζουσι διὰ τὰ ζητήματα τοῦ τόπου.

Ὅταν δὲ δημοσιογράφοι τυγχάνουν νὰ εἶνε καὶ βουλευταὶ, ἐπελθόντες ἀπαξ

εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν ἀγῶνα οὐδόπως πρέπει νὰ παραξενεύωνται ἂν λαμβάνουν ἐνίοτε ραπίσματα παρὰ τῶν ἀντιπάλων ἢ παρ' ἐκείνων οἵτινες δὲν συμφωνοῦν μαζί των. Τοῦτο ἀπορρέει ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐάν τὰ δύο μέρη περιωρίζοντο εἰς τοῦτο, τὸ Δικαστήριον θὰ εὕρισκεν ὅτι ὑπάρχει «δοῦναι καὶ λαβεῖν» καταλήγον εἰς ἰσολογισμόν, καὶ δὲν θὰ εὕρισκεν ὅτι ὑπάρχει ἔγκλημα κατὰ τὸν νόμον.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν εἶνε σφοδρὰ ἡ διένεξις δὲν πρέπει νὰ καταλήγῃ εἰς βαρεῖας πρωτοπικὰς ἀντεγκλήσεις. Τοῦτο δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὸ Δικαστήριον. «Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ σύρουν εἰς τὸν βορβορον τὸν ἀτομικὸν καὶ οἰκογενειακὸν βίον τοῦ ἄλλου. Τρία δὲ ἐκ τῶν πέντε ἀρθρῶν δι' ἃ κατηγορεῖται ὁ «Εὐαγγόρος» περιέχουν πικροὺς ὑπαινιγμοὺς περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ κ. Γ. Σιακαλλῆ καὶ τῆς γυναικὸς του. Τοῦτο θεωροῦμεν ἀδίκαιολόγητον.»

Τὸ Δικαστήριον καταδικάζει τὸν συντάκτην τοῦ «Εὐαγγόρου» Ν. Καταλάνον διὰ τοὺς τρεῖς τούτους λιβέλλους εἰς πέντε μηνῶν φυλάκισιν, ἀπαλλάττει δὲ μὴ τὸν ἐκδότην Π. Μιχαηλίδην πάσης κατηγορίας, δὲν παραχωρεῖ οὐδ' ἐξ ὧν δίκης εἰς τὸν ἐνάγοντα.

Διὰ τὰς τρεῖς κατηγορίας τοῦ Ν. Καταλάνου κατὰ Γ. Σιακαλλῆ καὶ Γ. Νικοπούλου τὸ Δικαστήριον ἀπεφάνητο ὅτι δύο ἐκ τῶν ἀρθρῶν ἐν τῇ «Φωνῇ» περὶ τοῦ Ν. Καταλάνου περιέχουν λιβέλλους. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κύριοι οὗτοι πρῶτην φορὰν ἐμφανίζονται ἐν ὀνόματι τοιαύτης ὑποθέσεως, κατὰ δὲ τὴν ἀρετήριαν πάσης λιβελλογραφίας τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐφάνη ἐπιεικὲς, ὡς, κατὰ τοὺς πρώτους ὑπὸ τοῦ Ν. Καταλάνου γραφέντας λιβέλλους, διὰ ταῦτα καταδικάζει τοὺς κ.κ. Γ. Σιακαλλῆ καὶ Γ. Νικοπούλου εἰς τετάρτων λιρῶν πρόστιμον ἕκαστον.

Διὰ μίαν κατηγορίαν τοῦ κ. Κ. Πζυλίδου κατὰ τοῦ «Εὐαγγόρου» τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τὸν συντάκτην Ν. Καταλάνον εἰς δέκα λιρῶν πρόστιμον, τὸν δὲ ἐκδότην ἀπήλλαξε.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ὁ καταδικασθεὶς εἰς πέντε μηνῶν φυλάκισιν συντάκτης τοῦ «Εὐαγγόρου» Ν. Καταλάνος ὠδηγήθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὰς Κεντρικὰς Φυλακὰς.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΟΡΤΩΝ

Τὴν προχθὲς Τετάρτην συνεζητήθη ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ καὶ τὸ Νομοσχέδιον τοῦ κ. Κυριακίδου περὶ τῶν ἐορτασίων ἡμερῶν ὅπερ ἐδημοσιεύσαμεν.

Μετ' ἱκανὴν συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 14 κατὰ 5. Οἱ ψηφίσαντες ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ἐτροποποιήθη εἶνε οἱ Μ. Κιτίου, Κυριακίδης, Πιερίδης, Θεοδοῦ, καὶ Σώζης. Ἰσως λεπτομυρῇ πρακτικὰ τῆς συζητήσεως δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Νήσου, Σέρ Τω-σὴρ Χίττσινσον, πιθανῶς ἀναχωρεῖ ἐκ' ἀδείας, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐφέτου κ. Τζούζερ, ἀντικαθιστάμενος τούτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου Δικαιοῦ Λευκωσίας κ. Φ. Πάρκερ.

— Διὰ τῆς χθεσινῆς εὐκαιρίας ἀνεχώρησαν εἰς Λονδίον, ὅπου θὰ διαμείνῃ περὶ τοὺς ὀκτώ μηνας, ὁ ἀγαπητός μας φίλος κ. Ζήνων Ι. Ζηχαριάδης, δικηγόρος, χέρι εὐρυτέρων μελετῶν. Οἱ πολυπληθεῖς τοῦ φίλου τὸν ἀπεχαιρέτησαν μετ' ἐγκαρδίων ἐκδηλώσεων.

— Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἀποικίων ἔστειλε γράμμα πρὸς τὸν κ. Γασπάρ Ἀμυραγίαν, ἐν τῷ ὁποίῳ γράρει ὅτι ὁ διορισμός αὐτοῦ ὡς Βοηθοῦ τοῦ Δικηγόρου τοῦ Στέμματος γίνεται ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀνταμείψῃ κατ' ἐλάχιστον τὸς πολυεταῖς καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας τοῦ πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Κύπρου ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας.

— Ὁ κ. Γ. Α. Σιακαλλῆς μετετίθη ἐκ τοῦ τηλεγραφεῖου Πίφου εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ, προβλεζόμενος ἀνταξίως τῆς δραστηριότητός του.

— Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Κ. Σιακαλλῆς, ἀντιπρόσωπος τῆς γνωστῆς Τραπεζῆς Ε. Μαλίδου, ἐπαναρχόμενος πάλιν διὰ τῆς προσεχούσης εὐκαιρίας.

— Τὸ ἀπόγευμα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐγένοντο εἰς τοποθεσίαν πρὸς τὸν Τράχωνα ἀθλητικὰ διαγωνίσματα μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς ἀγγλικῆς σχολῆς Λευκωσίας, παρουσίας τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, τῆς Λαϊκῆς Κίτης Χίρμαν, καὶ ὅλης ἐν γένει τῆς ἀγγλικῆς πραικίας. Εἰς τοὺς μικροὺς νικητὰς ἔωσαν τὰ θραβεῖ ἡ Λαϊκὴ τοῦ Ἀρμοστοῦ. Ὁ Μ. Ἀρμοστής μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἤλθυσαν ἐπὶ τόπου διὰ τοῦ αὐτοκινήτου αὐτοῦ, πρῶτην φορὰν χρησιμοποιοῦντες.

— Ἡ Λευκωσία ἐπέθεσε τὸ παρελθὸν Σάββατον μίαν τῶν σφοδριοτέρων δεσπεινῶν τῆς τῆς «Ελένης Σ. Μαρκείδου, ἀποθνήσκουσας εἰς τὴν προχωρημένην ἡλικίαν τῶν 75. Κατὰ τὴν κηδείαν ἐν τῷ ναφ Τριπώτου ἐχαρασσάται ὁ Πενιέρωτος Κυρηνεὺς, ὅστις ἔκαμεν ἐμίλιαν κατανυκτικὴν τάτην. Ἡ μακαρίτις ἠτύχησε νὰ ἴδῃ περὶ ἐκείνην πολυμελὴ οἰκογένειαν μὲ πλήρη ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας μας, καὶ θαθὺν τὸν γενικὸν σεβασμὸν πρὸς αὐτὴν διὰ τὰς ἀρχαίας τῆς ἀρετὰς. Πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῆς ἀπευθύνοντες ἐκ καρδίας συλλυπητήρια.

— Ἰδρύθη καὶ ἕτερον Ἀναγνωστήριον ἐν Μέρου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁμόνοια» ἱλπιέται δὲ ὅτι διὰ τούτου θὰ ἐπανεέλθῃ ἡ διαταραχθεῖσα ὁμόνοια ἐν τῇ προοδευτικῇ κωμοδίῳ.

— Πρεσβυτέρῳ ἐν Λευκωσίᾳ ὁ κ. Α. Σταματάκης, περιδεῶν ἀντιπρόσωπος τῆς Τραπεζῆς «Εὐμ. Γιοβαννῶν» ἐν Ἀλεξανδρίᾳ.

— Μῆς γρίφου ἐξ Ἀχυρίτου ὅτι ἡ ἐθνικὴ μας ἐρρὴ ἐωράσθη μετὰ μεγάλης ζωηρότητος. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν οἱ μαθηταὶ φέροντες ἑλληνικὰ σήματα καὶ τεταγμένοι κατὰ τετράδας, προπορευομένου σημαιοφόρου μὲ τὴν σημαίαν μας, ὠδηγήθησαν εἰς τὸν ναὸν ὅπου ἐψάλη κατανυκτικὴ ᾠδή ὁλοσχερῶς. Ὁ ἐκ Κυθραίας διδάσκαλος κ. Μιλτιάδης Ν. Κυριακίδης ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικόν, καὶ θερμαί ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἀντήχησαν. Τὸ ἄσπερς οἱ μαθηταὶ λαμπαδηφοροῦντες παρήλασαν διὰ τοῦ χωρίου, ἄδοντες ἐνθουσιώδη ποήματα.

— Ἐξ Ἀθηνῶν μᾶς ἀνγγέλλεται ἡ ἐκδοσις «Ἐφημερίδος τῶν Εἰνῶν Γλωσσῶν» ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ι. Καλοδίκη.

Η ΒΟΥΛΗ

Τὸ Περὶ Ἀρχαιοτήτων Νομοσχέδιον.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ

Προεδρία Ἀρμ. ο. σ. ο. ο.

Ἀναφορά ἐκκλ. σωματείων.

ΑΡΧΙΓΡΑΜ. Καταθέτει ἀναφοράν διαφορῶν ἐκκλησιαστικῶν σωματείων δι-σματος-μενῶν κατὰ τῆς καταναγκα-στικῆς συνεισφοράς ὑπὲρ τῆς Ἰαδίας.

Αἱ ἀρχαιότητες.

Δ. τοῦ ΣΤΕΜ. Εἰσάγει τὸ περὶ Ἀρχαιοτήτων νομοσχέδιον. Κατὰ τὸ πέρυ-σιν ὑποβληθέν νομοσχέδιον περὶ ἀρχαιο-τήτων τὰ ἐντ. μέλη διεφώνησαν ὡς πρὸς τὸ ἂν ἔπρεπε νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ σωματεία νὰ λαμ-βάνωσιν ἀρχαιότητας μετὰ τὰς ἀναγκα-φάς. Τα ἐντ. μέλη εἶχον δηλώσῃ ὅτι τοιοῦτο δικαίωμα ἔπρεπε ν' ἀφαιρηθῇ, καὶ δὲν θὰ ἐψήφισον οὐδένα νομον πα-ρέχοντα αὐτό. Ἡ δὲ Μ. Ἀρμ. ο. σ. ο. ο. συναινέει ν' ἀφαιρηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 49 ἄρ-θρου, καθ' ὃ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μου-σείου δύναται νὰ δανείζεται παρὰ τῶν Δανειστικῶν Ἐπιτροπῶν. Ὁ Ὑπουργὸς διὰ γράμματος σταλέντος διὰ τοῦ τε-λευταίου ταχυδρομείου πρὸς τὸν Ἀρμ. ο. σ. ο. ο. ἐζήτησε τὴν ἀπάλειψιν ταύτην, καθόσον θέλει νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν δανειζομένων παρὰ τῶν Δ. Ἐπι-τροπῶν.

Ἀναφέρει τὰς δυσκολίας περὶ τὴν δι-αδικασίαν ἕνεκα τῶν ἀοριστιῶν τοῦ ἰ-σχύοντος ἐθνομ. νόμου. Ἐνῶ τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἶνε ἀπηλλαγμένον διφο-ρουμένων, ἔτυχε δὲ εὐρείας μελήτης ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀρχῶν, ὡς καὶ τῶν ἐντ. μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ.

ΑΡΧΙΓΡΑΜ. Ὑποστηρίζει τὴν ἀ' ἀναγνώσιν.

ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ. Ἐνίσταται κατὰ τῆς ἀ' ἀναγνώσεως, ἀγορεύει δὲ ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Τὸ νομοσχέδιον κω-λύει αὐστηρῶς τὴν ἐξαγωγήν ἀρχαιοτή-των, ἀπαγορεύει ἀνασκαφὰς ἀνευ ἀδείας, καὶ πρὸς περὶ συντηρήσεως τῶν ἀρ-χαιοτήτων ἐν Μουσείῳ· ἀλλ' εἰς ἀνάγκη νὰ ἐρισθῶσι καὶ αἱ ποιναὶ τῶν παρα-βατῶν ὡς πρὸς δὲ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Μουσείου ὅρκει ν' ἀναγραφῇ ποσὸν τι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. Τὸ νομοσχέδιον χωρεῖ μέχρι τοῦ νὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου. Εἶνε δὲ δρακόντειοι αἱ ποιναὶ αἱ ἐν τῷ 18 ἄρθρῳ, ἡτοι 50 λ. πρὸς ἐστὶμον ἢ 6 μηνῶν φυλάκισιν ἢ καὶ τὰ δύο ὁμοῦ διὰ τὸν ἐπιχειροῦντα ἀνασκα-φὰς ἀνευ ἀδείας. Ἰσως διὰ τοῦτον δὲν εἶνε ὑπερβολικαί, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀγορά-ζοντα ἀρχαιότητας, προελθούσας ἐξ ἀ-νασκαφῶν ἀνευ ἀδείας, εἶνε ὑπερβολικαί. Ὑπερβολικὴν θεωρεῖ καὶ τὴν διάταξιν καθ' ἣν πᾶν ἄστυν. ὄργανον δύναται νὰ ἐρευνᾷ πάντα ταξιδεύοντα, ἐὼς ὅτι ὡς ὑποπτευόμενον ὅτι μεταφέρει ἀρχαιότη-τας.

Κηρύττεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ὡς δημοτικῶν, ἐπιβάλλοντος πρὸς τι-μα, καὶ στέρησιν τῆς προσωπικῆς

ἐλευθερίας. Ὁ πρῶτον ἀρμ. ο. σ. ο. ο. Σερ-Ἑρρίκος Βούλουρ ἐσχηματίσε Μουσεί-ον ἐν Κύπρῳ ἀνευ νόμου τινός, συνέ-στητε δὲ καὶ ἐπιτροπείαν ἐξ ἐλλήνων, καὶ θὰ πρῶδινε τὸ Μουσεῖον ἂν δὲν συνέβαινε ν' ἀναχωρήσῃ ὁ ἰδρυτής του.

Τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἐρίζει ὅπως δύο θρησκευτικοὶ λειτουργοί, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Ἀρχιεπισκοπος, ὡσὶν αὐτοδικαίως μελή τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου, ἐνῶ καὶ ἄλλοι ἴσως θὰ γνωρίζουν παρὰ ἀρ-χαιολογίαν.

ΝΤΕΒΡΗΣ. Ἐφ. Ἐνίσταται ὡσαύτως κατὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Νομοσχεδίου. (Γίνεται ψηφοφορία καὶ μόνον ὁ κ. Φραγ-κούδης καὶ ὁ Ντεβρὴς ἔφ. ψηφίζουν κα-τὰ τῆς ἀ' ἀναγνώσεως.)

Ἀρχεται ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ψηφίζονται τὰ 4 πρῶ-τα κατόπιν εὐσιμῶν τροποποιήσεων τὰς ὁποίας ὑπεβάλλουσι τὰ αἵρετα μέλη καὶ παραδέχεται ἡ Κυβέρνησις.

Ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ ὅρισμοῦ Ἀρχαία Μνημεῖα, ἐλήφθη ὑπ' ἑξίν ὁ τελευταῖος νομ. τῆς ἑρμηνείας Πολι-τείας, καθ' ὃν Ἀρχαῖον Μνημεῖον ἀκί-νητον θεωρεῖται πᾶν εἰς ἀδόμητον ἀναγ-όμενον εἰς τοὺς χρόνους μέχρι τῆς τουρ-κικῆς κατακτήσεως. Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, μόνον νομίσματα βυζαντινὰ, λευζινια-νά, καὶ ἑνετικὰ δὲν θεωροῦνται ἀρχαία, καθόσον εἶνε κοινὰ, φερόμενα ὡς στολι-σμοὶ ὑπὸ τῶν χωρικῶν, καὶ ἀνευ ἀρχαι-ολογικῆς ἀξίας.

Εἰς τὸ 1 ἄρθρον γίνεται ἡ τροποποίησις ὅτι πᾶσα δι' ἀδείας ἀνακαλυπτομένη ἀρ-χαιότης θεωρεῖται περιουσία τοῦ Μου-σείου, ἀναρριπτοῦ κτήματος τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, διατελουμένη δὲ ὑπὸ τὴν φροντίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξαιρεῖται μόνον τὸ διπλοῦν ἐκαστῆς ἀρχαιότητος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ

Προεδρία Ἀρμ. ο. σ. ο. ο.

Ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νο-μοσχεδίου περὶ Ἀρχαιοτήτων. Ψηφί-ζονται τὰ ἄρθρα μέχρι τοῦ 11ου.

Εἰς τὸ 11 ἄρθρον ἐγείρεται συζήτησις ἐκ μέρους τῶν ὁθωμανῶν. Κατὰ τὸ ἄρ-θρον τοῦτο, ὁ ἰδιωτικὸς ἰδιοκτήτης δὲν δικαιούται νὰ μεταβάλῃ τὸν ἀρχαιολογι-κὸν χαρακτήρα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατεχο-μένου ἀρχαίου κτιρίου. Τὸ ἄρθρον ἀφορᾷ τὰς μεσαιωνικὰς ἐκκλησίας, τὸν τζαμί, καὶ οἱ ὁθωμανοὶ βουλευταὶ διτχυρίζον-ται, ὅτι θίγεται ὁ ἱερὸς νόμος (Σιερῆ.)

Τεθέντος τοῦ ζητήματος εἰς ψηφοφο-ρίαν, τὸ ἄρθρον μένει ὡς ἔχει, ψηφισάν-των κατ' αὐτοῦ μόνον τῶν τριῶν ὁθωμα-νῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ κ. Κόλλετ.

Εἰς τὸ 12 ἄρθρον ἐνίστανται οἱ ὁθω-μανοὶ βουλευταί. Κατὰ τοῦτο, ἡ ἐπι-τροπὴ τοῦ Μουσείου δύναται νὰ ἀπο-κτᾷ πᾶν Ἀρχαῖον Μνημεῖον μὴ χρησι-μοποιούμενον πρὸς θρησκευτικὸν σκο-πούς. Οἱ ὁθ. βουλευταὶ διατείνονται ὅτι τὸ ἄρθρον ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Σιερῆ, καὶ προτείνουσι ὅπως ἐξαί-ρεθῶσιν αὐτοῦ τὰ βαρκερικά κτήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὸ ἐντ. μέλος ἐθ. ἐξ-σοδαρὸν ζήτημα. Ἡ Κυβέρνησις οὐδό-λως ἐπιθυμεῖ νὰ προσκρούσῃ εἰς τὰ τῆς θρησκείας τῶν ὁθωμανῶν, δι' ὃ ἀναβαλ-

λει τὸ Συμβούλιον, νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἐν-νοια τοῦ Σιερῆ ὡς πρὸς τὴν σημασίαν τῶν βαρκερικῶν κτημάτων.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ

Προεδρία Ἀρμ. ο. σ. ο. ο.

Ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ πε-ρὶ Ἀρχαιοτήτων νομοσχεδίου, ἄρθρ. 12.

Δ. τοῦ ΣΤΕΜ. Ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ συνηγορῇ μετὰ τοὺς ὁθωμανοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχ. γού. ὡς πρὸς τὰς δι-ατάξεις τοῦ Σιερῆ περὶ τῶν βαρκερικῶν Ἀρχαίων Μνημείων, δια τοῦτο προτεί-νει τὴν ἀναβολὴν τοῦ 12 ἄρθρου, καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

ΝΤΕΒΡΗΣ. Ἐφ. Ἐνίσταται εἰς τοῦτο, καθόσον παρέμειναι διατάξεις ὑπάρχουν καὶ εἰς τὰ κατόπιν ἄρθρα.

Δ. τοῦ ΣΤΕΜ. Αἱ διατάξεις αὗται οὐ-δολως θὰ ἐπηρεάζωσι, διότι ἐν τέλει τοῦ νομοσχεδίου θὰ ἴδωσιν ἄρθρον ἐξαιροῦν τὰ βαρκερικά κτήματα, ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ Σιερῆ εἶνε ἐναντίον τῶν διατάξεων τού-των.

ΝΤΕΒΡΗΣ. Ἐνίσταται ὡς πρὸς τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ λέγει ὅτι θὰ ἐνί-σταται καὶ εἰς πᾶσαν κατόπιν διάταξιν, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐκώλυε τὴν ἐργασίαν, καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀναβολὴν τοῦ Συμβου-λίου.

Οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἐνίστανται εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Ντεβρῆς ἔφ. Γίνεται ψηφοφορία, καὶ ἡ συζήτησις ἀναβάλλε-ται, τῶν Κυβερνητικῶν μελῶν ψηφι-σάντων μετὰ τῶν ὁθωμανῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ

Προεδρία Ἀρμ. ο. σ. ο. ο.

Ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν Ἀρχαιοτήτων. Ἀρθρ. 12.

Δ. τοῦ ΣΤΕΜ. Συνήτησε μετὰ τοῦ κ. Κόλλετ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὸν Μου-φτήν, εἰτινες ἐδήλωσαν ὅτι πράγματι ἡ ἀνάμειξις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου εἰς τὰ βαρκερικά κτήματα θίγει τὸν ἱε-ρὸν Νόμον. Ἡ δύνατο ὁμοῦ νὰ θιραπευ-θῇ τὸ πρᾶγμα ἐὰν εἰς ἐκάστην περιστα-σιν ἐζητεῖτο ἡ ἀδεία τῶν ἱεροδικαστῶν ὅπως ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάμειξις τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπιδιόρθωσιν κλπ ἀρχαίων κτιρίων βαρκερικῶν. Ὡς ἐκ τούτου συνέταξεν ἐλλεικτὸν ἄρθρον ὅπερ θὰ τεθῇ ὡς 29, καὶ δι' οὗ θὰ προβλέ-πεται, ὅτι, ἐν περιπτώσει βαρκερικῶν κτημάτων, θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάμειξις τῆς Ἐπ. τοῦ Μουσείου κατόπιν ἀδείας τοῦ ἱεροδικαστοῦ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ κτήμα.

Καὶ ἐν περιπτώσει κτημάτων ἀνηκόν-των εἰς τὴν ὁρθόδοξον θρησκείαν, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Μητροπολίτου. Καὶ ἐν περιπτώσει κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ἄλλην θρησκείαν, τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένου θρησκευ-τικοῦ ἀρχηγοῦ τούτης.

Οἱ ὀθωμανοὶ βουλευταὶ ἐνίστανται καὶ πάλιν ζητοῦντες ὅπως τὸ ἄρθρον με-ταφρασθῇ τουρκιστί. (Τὸ ἄρθρον μετα-φράζεται.)

Οἱ ὀθωμανοὶ πάλιν ἐνίστανται, ἐπιμένοντες νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑΝ

1898

ΤΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Ἐπιθεώρησις τοῦ ρωσικοῦ θη-
σαυροφυλακίου ὑπὸ ἄγγλου
ἀνταποκριτοῦ.

Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου εἶχον ἀ-
γράφῃ πρὸ τινος ὅτι τὸ ρωσικὸν θη-
σαυροφυλάκιον εἶνε σήμερον ὅ,τι καὶ τὸ
περιβόητον «Χρηματοκιβώτιον τῶν (ὁμ-
πέρ) τῆς γνωστῆς οικογενείας ἀπαιτι-
ῶν» ἐν Παρίσις, εἰτινες κατώρθωσαν
νὰ δανείζωνται ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομ-
μυρίων, παρυσιοῦντες πλαστὴν δια-
θήκην καθ' ἣν μετὰ τινὰ ἐτηθὰ ἤνοι-
γον κινώσιον πλῆρες ἀναριθμητῶν χρη-
μάτων, περιελθόντες εἰς αὐτοὺς ἐκ κληρο-
νομίας.

Ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις εἶχε δια-
ψεύσῃ ἀμέσως τὴν εἰδησιν τῶν «Και-
ρῶν», ἐσχάτως δὲ ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰ-
κονομικῶν κ. Κοκοβτσώφ ἐπέστρεψεν εἰς
τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ἡμερησίου Τα-
χυδρόμου» νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτοπροσώ-
πως τὰ ρωσικὰ θησαυροφυλάκια.

«Προτὺ νὰ κατελθώμεν εἰς τὸ θη-
σαυροφυλάκιον, λέγει, ὁ Ὑπουργὸς μετὶ
ἐδείξε στατιστικὴν κατὰ τὴν ὁποίαν
100,900,000 λίρῶν στερλινῶν περιεί-
χοντο μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκεῖ μέσα.

—Τώρα, εἶπε, δύνασθε νὰ ὑπαγεῖτε
καὶ νὰ ἴδετε αὐτοπροσώπως τὸν χρυ-
σὸν ὅστις εἶνε ἀποθηκευμένος εἰς τὸ ὑπό-
γειον τοῦ Ταμείου. Εἰσθε ἐλεύθεροι νὰ
κάμετε πᾶσαν ἐξέτασιν ἵνα βεβαιωθῇτε
ὅτι ὁ χρυσὸς πράγματι ὑπάρχει ἐκεῖ, ὡς
ἐδηλώσαμεν, καὶ ὅτι τὰ τμήματά μας δὲν
ἔχουν καμμίαν ὁμοιότητα μετὰ τὸ «θη-
σαυροφυλάκιον Οὐμπέρ».

Κάθοδος εἰς τὸν θησαυρόν.

«Ἐυστήθη κατόπιν εἰς τὸν κ. Χάν,
διευθυντὴν τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου
καὶ μόνου αἱ θύραι τοῦ υπογείου θησαυ-
ροῦ δύνανται ν' ἀνοιχθῶσι. Ἰωρίζει
τὴν ἀγγλικὴν καὶ εἶναι εὐχάριστος με-
σῆλιξ κύριος, ὅστις φαίνεται ὅτι εαστά-
ζει τὴν εὐθύνην τοῦ φύλακος τῶν ρωσσι-
κῶν ἑκατομμυρίων μετ' ἀταραξίας.

«Κατήλθομεν διὰ τῆς κλίμακος εἰς
τὸ ἰσόγειον, καὶ διήλθομεν διὰ μακρᾶς
σειρᾶς δωματίων, ὅπου τὸ χρῆμα με-
τράται καὶ ὑπάρχουσι μηχαναὶ δοκιμα-
στικαὶ τῆς γνησιότητος. Εἰς ἑκάστην θύ-
ραν ἵστατο εἰς ὠπλισμένους φύλαξ, τέλος
δὲ ἤλθομεν ἐνώπιον σιδηρᾶς θύρας ὁδὸν
γούσης εἰς μακρὸν διάδρομον. Ἡ θύρα
αὕτη ἦτο κλειδωμένη καὶ ἐρρουρεῖτο.
Διελθόντες, εὐρέθημεν πρὸ δύο διαδρό-
μων, δεξιᾶ καὶ ἀριστερά, μετ' σιδηρᾶς πύ-
λας, περικλειούσας τὰς σιδηρὰς θύρας
τῶν διαφόρων δωματίων. Εἰς τὴν πρῶ-
την πρὸς τὰ ἀριστερὰ θύραν ὁ διευθυντὴς
ἐσταμάτησεν, ἐνῶ οἱ φρουροὶ, οἱ ἀκόλου-
θοι, καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι παρετάσσον-
το ἐκατέρωθεν. Ὁ διευθυντὴς μετὰ χει-
ρονομίας σοβαρᾶς ἐβγαλε τὸ κλειδί διὰ
τοῦ ὁποίου ἤνοιξε τὸ πρῶτον κλειθρόν.

Τὸ ἀνοιγμα τῶν θυρῶν.

Τότε δύο ὑπάλληλοι ἐπροχώρησαν,
ἕκαστος μετ' ἐν κλειδί. Ὁ διευθυντὴς ἔδω-
σε τὸ σὺνθημα, ὁ πρῶτος ὑπάλληλος ἐπρο-
χώρησεν, εἰσάγαγε τὸ κλειδί, ἤνοιξε τὸ
ἐν κλειθρόν καὶ ἀπεσύρθη. Κατόπιν δεύ-
τερος ὑπάλληλος μετ' ἐν κλειδί ἤ-

νοιξε τὸ δεύτερον κλειθρόν, καὶ αἱ δι-
πλαῖ σιδηραὶ θύραι ἐκυλίσθησαν πρὸς τὰ
ἑσθῆν καὶ τὸ «Σπήλαιον τοῦ Ἀλαδδί-
νου» ἤνοιχθη.

«Ἠκολούθησα ἐντὸς τὸν διευθυντὴν,
παρετήρησα περίεξ, καὶ εἶδον τρομερὸν
θήλαμα—σφῶν φαῖων σάκκων ἑστειδα-
γμένων εἰς σειρὰς ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου
ἐδάφους ἡλεκτροφωτιστοῦ υπογείου, μὴ
κρυφῶν 130 ποδῶν. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι αἱ
σάκκοι ἦσαν μικρότεροι, ὡμοιάζον παρὰ
πολὺ μετὰ σάκκους ἐντὸς ἀλευρομύλου.

Εἰς τὰς τρεῖς πλευρὰς τοῦ δωματίου
ὑπῆρχον θῆκαι ὡς αἱ τῆς βιβλιοθήκης.
ἐντὸς τῶν ὁποίων ἦσαν κίτρινοι ὄγκοι
χρυσοῦ, τὸ ὅλον 15,912 τεμάχια, τὰ
πλεῖστα τῶν ὁποίων ἐζύγιζαν ἕκαστον
36 ἀγγλικὰς λίτρας. «Χρυσεὺς θόλος
ἀριθμὸς ἐν» εἶνε τὸ ὄνομα τῆς ἀποθήκης
ταύτης, ἑλαστός σάκκος περιέχει, εἰ-
πὲν ὁ διευθυντὴς 30,000 χρυσὰ ρούβλια.

—Θέλετε νὰ τὰ μετρήσετε; ἠρώτησε
Παρακαλῶ κάμετε ὅτι νομίζετε ἀναγ-
καίον.

Τὸ μέτρομα.

«Ἐξήτησα νὰ ἴδω τὸ περιεχόμενον
ἐνὸς σάκκου, τουλάχιστον. Ὅθεν δύο
στιδαροὶ φρουροὶ ἐκένωσαν ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης χρυσὰ νομίσματα δύο ρουβλίων
ἀπὸ ἑνα σάκκου τὸν ὁποῖον ἐγὼ ὑπέδειξα.
Τὸ μόνον ὅπερ ἐν πεποιθήσει δύναμαι νὰ
εἰπω εἶνε ὅτι πράγματι ἦσαν χρυσὰ νο-
μίσματα, ἐν γοητευούτῃ ἀφθονίᾳ, ἀλλὰ
καίτοι εἶχον τὴν ἀξίαν νὰ τὰ μετρήτω ὁ
ἴδιος, ἐπροτίμησα νὰ δεχθῶ τὴν διαβε-
βαίωσιν τοῦ διευθυντοῦ ὅτι ἦσαν 3,000
κομμάτια. Μετὰ λύπης μόνον πιστοποιῶ
ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν δὲν ἡλαττώθη μετὰ
τὴν ἐπιθεώρησίν μου!

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκθεσιν τῆς ἡμέ-
ρας, ἦσαν ἐκεῖ 8,698 σάκκοι ρωσικῶν
νομισμάτων καὶ 3,883 σάκκοι ξένων νο-
μισμάτων χρυσῶν, ἀγγλικῶν, γερμανι-
κῶν, γαλλικῶν, ἰσπανικῶν, ἀκόμη καὶ
ἰαπωνικῶν καὶ τῆς Χιλῆς, χρυσὰ νομί-
σματα τῆς ὁποίας εἶνε κάπως δύσκολον
νὰ εὐρεθῶσι.

«25,900,000 λίραι στερλινῶν ἦτο ἡ
ἀξία ὧν τῶν χρημάτων τοῦ θόλου ἐ-
κείνου. Βεβαίως, ἐρευνᾶ ἦτο ἀδύνατον,
ἀλλ' ἦτο τελείως φανερόν ὅτι χρυσάφι
ἀμέτρητον ἦτο ἀποθηκευμένον ἐκεῖ μέσα.
Ἐπὶ ἡρᾶ στὰ χεῖρα μουδγκοῖς χρυσοῦ καὶ
ἐκάθησα ἐπὶ χρυσοῦ καὶ ἱκανοποιήθην.
Δὲν ὑπάρχει ἡ ἐλαχίστη ἀμφισβόλια ὅτι,
ἐκτὸς σφαλμάτων εἰς τὰ βιβλία, ὅλος ὁ
χρυσὸς ὑπάρχει ἐκεῖ κατὰ τὰς λεπτομε-
ρείας τῆς ἐκθέσεως, μέχρι τοῦ τελευταί-
ου καπικιοῦ.»

Ἑλβετικὴ Δαμαλίς.

Ἐλαβὸν ἤδη, καὶ θα λαμβάνω τακτι-
κώτατα νωπὴν Δαμαλίδαν ἐκ τῶν πατι-
γνῶτων Ἰνστιτούτων τῆς Ἑλβετίας.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοιαύτης ἀς ζῆ-
τῶσιν ἀπὸ τοῦ Φαρμακεῖόν μου.

Ἐκαστον σωληνίδιον τιμᾶται 5 γρο-
σίων, οἱ δὲ παραγγέλλαι ἀποστέλλονται
ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ἐκάστη παραγγελία δέον νὰ συνο-
δεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Σάββας Θωμαΐδης,
Φαρμακοποιὸς ἐν Κυρηνείᾳ.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

**Πῶς νὰ στολίσετε τὰ σαλό-
νια σας.**

Τὸ ἐν Λάρνακι νέον Ἐμπορικὸν Κα-
τάστημα.

«Ἀλδέροτος θιάσσαι»

χομίζει πολυποικίλα Ἀμυστηνὰ ὑφί-
σματα, λεπτοτάτης ἐπεξεργασίας. Ἡ-
τοι τραπεζομάνδουλα, κουρτίνες, καλύμ-
ματα προσκεφαλαίων. Ἴλλα τὰ εἰδη
πολυτελοῦς διακοσμῆσεως αἰθουσῶν καὶ
κοιτῶν. Παντόφλεις κεντημέναι.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Καταστήματος
ἐν Λευκωσίᾳ εἶνε ὁ ἐκ Λάρνακος κ.
Δημήτριος Ἰωαννίδης Dem, ὅστις κατὰ
τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐπρομήθεισε
τεταρτὸν εἶδη εἰς ὅλην τὴν ἀγγλικὴν πα-
ροικίαν, καὶ εἰς τὸ Ἀρμυστεῖον.

Νέαι προμήθειαι

θὰ χομισθῶσιν ἐν Λευκωσίᾳ μετὰ τινος
ἡμέρας, καὶ θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς κεντρικὸν
μέρος τῆς Ἀγορᾶς μας, ὅπερ θὰ ὀρισθῇ
ἐγκαίρως.

Τιμαὶ εὐθηνόταται.

Ἀ ν ἄ ρ π α σ τ Ἀ

Ἡ Κύπρος ἐπαέρχεται εἰς τὰ εὐ-
κλεῖα τῆς χρόνια!

Τὰ κρατιά τοῦ ἐν Λιμητῷ ἐπιστημο-
νικοῦ εἰσποιοῦ Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
μᾶς τὸ βεβαιώσιν. Ἀπέκτησαν τόσην
φήμην, ὅσην καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους
ἐνδόξους χρόνους εἰ εἶναι τῆς Κύπρου.

Τὰ μαύρα καὶ τὰ λευκά τευ εἶνε θαύ-
ματα γούστως, εὐπρόσδεκτα εἰς κάθε
στόμαχον, ἀπαραίτητα εἰς κάθε τραπέζιν.

Διὰ τοῦτο μόλις ἔλθουν εἰς τὸ ἐν
Λευκωσίᾳ παραπλεύρως τοῦ τυπογρα-
φείου τοῦ «Κυπρίου» ὑποκατάστημα, ὅ-
περ διευθύνεται ἀπὸ τὸν ὑπερρωτικώτα-
τον κ. Σ. Ἡλιόδη, ἀμέσως γίνονται

Ἀ ν ἄ ρ π α σ τ Ἀ

Κατάστημα Λεπτουργικῆς.

Ἐπεξεργασία λεπτοτάτη διαφόρων
οἰκιακῶν ἐπιπλῶν, καὶ ἐκκλησιαστικῶν.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Καταστήματος,
Σάββας Χατζηχριστοδούλου Ταλλιαδῶ-
ρος, ἐργάζεται τὴν τέχνην εἰς τὴν ἐν-
τέλειαν. Κατασκευάζει ἐπιπλά ἐκκλησι-
ῶν, ὡς τέμπλα, προσκυνητάρια, θρόνους
μετ' ἀπαράμιλλον καλλιτεχνίαν.

Ἐπίσης ἐπιπλά εἰκῶν, τοιαῦτα δὲ
κατεσκευάσθη πολλῶν οἰκογενειῶν ἐν Λευ-
κωσίᾳ, αἱ ὁποῖαι ἐμείναν κατηχηχάριστη-
μέναι.

Τὸ κατάστημα κεῖται ἀπέναντι τῆς
δυτικῆς ἐξωθύρας τῆς Φανερωμένης,
πρέπει δὲ νὰ τὸ ἐπισκέπτονται ὅλοι πρὶν
παραγγέλωσι τὸ ἐπιπλά των.

Τιμαὶ εὐθηνόταται ἀπὸ τοῦ καταστή-
ματος τούτου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνωσι.